

OVER DE SCHUTTING

KOMEDIE IN TIEN SCÈNES

voor 9 personen (min 3 max 5 heren)

Door Karin Zweers

Korte inhoud

Over de schutting is een avondvullende komedie in tien scènes. Komische, dramatische en tedere momenten wisselen elkaar in hoog tempo af.

Nieuwsgierigheid naar zijn eigen vlees en bloed brengt de zeer welgestelde Arnoud ertoe om zich in te schrijven bij de landelijke DNA Databank. Dé plek waar anonieme zaaddonoren en hun nageslacht elkaar terug kunnen vinden. Wanneer zijn nieuwe buurjongen hier per toeval lucht van krijgt, wordt de kijker meegenomen in een maalstroom van gebeurtenissen. Uiteindelijk worden een vader en zoon herenigd, maar het gaat niet helemaal zoals Arnoud het zich had voorgesteld. Helemaal niet, eigenlijk.

Wie komt wanneer?

Scènes	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Arnoud		x	x		x			x	x	x
Machteld					x			x	x	x
Dave		x	x		x			x	x	x
Vlinder			x		x			x	x	x
Sabine			x		x	x			x	x
Carola	x	x	x		x	x	x			x
Michiel	x	x		x		x	x	x		x
Steven			x			x	x	x		x
Ashley	x	x		x			x	x		x

Decor

Het toneel is door een schutting in tweeën gedeeld. Aan de linkerkant zien we alleen wat struiken en verder niks. Dit is een uithoek van het uitgestrekte perceel van de familie Hensen. Het is wel belangrijk om iets zachts op de vloer te leggen, zodat voetstappen niet hoorbaar zijn. De ondergrond moet de suggestie van aarde of gras geven. Aan de rechterkant van de schutting zien we het achtertuintje van een arbeidershuisje. Er staat een sjofel tuinbankje, een tuintafel en een klike. Misschien ook nog een enkele oude plantenbak met een verdorde plant erin. Tegen de zijwand rechtsachter bevindt zich de toegang tot het huisje. Rechtsvoor is er ook een toegang tot het tuintje, die als achterom fungeert.

In de pauze moet het decor omgebouwd worden naar het terras van de familie Hensen. Hiervoor moet de schutting van het toneel af. Er moet een luxe loungeset (of bij gebrek aan ruimte een klein zitje) komen te staan en een grote tuintafel waar 8/9 personen aan moeten kunnen zitten. Hoe luxer de uitstraling van het geheel, hoe beter. Het kan zijn dat de achtergevel van de villa zichtbaar is, dit is echter niet noodzakelijk. De spelers kunnen ook vanaf de zijkant op en af gaan naar het huis.

Gezien de plaats van handeling is dit stuk ook zeer geschikt als openlucht voorstelling!

Rolverdeling:

Arnoud Hensen (50+)

Goeiige echtgenoot van de succesvolle zakenvrouw Machteld. Een tikje naïef en goedgegelovig, waardoor er gemakkelijk misbruik van hem gemaakt wordt.

Machteld Hensen (50+)

Echtgenote van Arnoud. Bezit een tijdschriftenimperium met wereldwijde oplages. Een harde zakenvrouw. Kil en dominant.

Dave van Dam (50+)

Jolige studievriend van Arnoud. Is geen fan van Machteld en Sabine, wel van Vlinder. Levensgenieter en profiteur, vooral van Arnoud.

Vlinder Lievenstein (20-40)

Dochter van Machteld. Rijk en verwend, maar eenzaam. Heeft nooit liefde gekend. Is onbedoeld zwanger geraakt en wil het kind graag houden. Hoewel dat het laatste is wat ze wil, lijkt ze in haar doen en laten veel op haar moeder Machteld.

Sabine Bronsbergen (alle leeftijden)

Inwonend secretaresse/personal assistant van Machteld. Kan haar werkgeefster niet uitstaan, maar weet dit goed te verbergen. Is heimelijk al jarenlang verliefd op Arnoud.

Steven Stalwijk (alle leeftijden)

Stoere vriend van Carola. Vrachtwagenchauffeur op internationale routes, dus weinig thuis. Dit personage kan prima door een oudere man gespeeld worden, maar het is ook leuk als het juist een hele jonge man is. Gaat voor Carola door het vuur, van haar zoon is hij minder gecharmeerd.

Carola Dijkhof (45+)

Moeder van Michiel en vriendin van Steven. Vlot en aantrekkelijk, tikje ordinair. Altijd pumps en sexy kleding. Haar koopverslaving zorgt ervoor dat ze voortdurend in financiële problemen komt.

Michiel/Michelle Dijkhof m/v (20-40)

Gewiekste, luie zoon van Carola, die niet vies is van illegale activiteiten. Volgt op het moment een schriftelijke cursus tot personal trainer. Deze rol kan ook door een vrouw gespeeld worden. De relatie met Ashley v/m krijgt dan een andere dimensie, maar kan evengoed erg leuk zijn. Michelle is dan een stoere, wat jongensachtige vrouw.

Ashley Prinsen v/m (20-40)

Vriend(in) van Michiel. Simpel, volzaam en onzeker type. Carola is haar grote fashion-voorbeeld. Deze rol kan door een man gespeeld worden zodat het een homorelatie wordt met Michiel, maar dan niet over de top spelen. Het gaat om de nuance. Less is more!

Met dank aan

Henk de Graaff, Janine Pelleboer en Lesley Vos voor het meelezen en de waardevolle feedback!

Wie zijn de personages?

Arnoud Hensen (50+)

Is een bedeesde, rustige man in zijn midlife-jaren. Arnoud vindt het niet erg om altijd in de schaduw van zijn dominante echtgenote te staan. Hij geniet van het luxe leven, wat zich in deze levensfase afwisselend afspeelt in hun villa in Aerdenhout, hun beach-house op Ibiza en hun appartement in New York. Hij krijgt wel steeds meer moeite met de voortdurende aanwezigheid van hulptroepen zoals personal assistant Sabine, mensen van de beveiliging, tuinlieden en noem maar op. Hij is dan ook dolgelukkig dat hij een plekje aan de rand van de tuin gevonden heeft wat net aan het oog van de beveiligingscamera's ontsnapt. Dit wordt vanaf nu zijn domein! In zijn hoofd is hij veel bezig met het feit dat hij in zijn studententijd anoniem zaaddonor was, en dat het sinds kort mogelijk is om in contact te komen met eventuele nakomelingen. Dit zou hij dolgraag willen. Hij brandt van nieuwsgierigheid naar zijn eigen vlees en bloed. Hij had graag kinderen met Machteld gewild, maar dat mocht om een of andere reden niet zo zijn. Met Vlinder heeft hij niet zoveel.

Machteld Hensen (50+)

Houdt op haar manier heel veel van Arnoud. Het is tenslotte niet makkelijk om altijd een leven in de schaduw te leiden. De meeste mannen zouden het bijltje er al lang bij neergegooid hebben, maar Arnoud is zo gemakkelijk. Machteld is trots op hun sterke huwelijk, wat al bijna vijftig jaar duurt. Minstens zo trots is ze op het tijdschriftenimperium wat ze eigenhandig heeft opgebouwd, maar nu ze boven de vijftig is laat ze veel van haar zakelijke besommeringen graag regelen door Sabine. Op dit moment heeft ze weer veel problemen met haar dochter, Vlinder. Ondanks alle kansen die het kind heeft gekregen, is ze toch niet tevreden. Zo bevoorrecht opgroeien, met alles, werkelijk alles wat je hartje begeert, en nog is Vlinder een ontevreden, boze vrouw. Hoe kan dat toch? Wat heeft zij, Machteld, toch verkeerd gedaan in de opvoeding van haar enige kind? Ze had nota bene de best opgeleide nanny's van Europa!

Dave van Dam (50+)

Is een oude studievriend van Arnoud. Dat Arnoud na vijftig jaar nog steeds met die stoomboot van een Machteld getrouwd is, kan Dave niet goed begrijpen. Wat een haaibaai is dat mens! Hoewel, Arnoud leidt wel een heel zorgeloos luxe leventje. In tegenstelling tot Dave zelf. Na twee mislukte huwelijken is hij maandelijks een vermogen kwijt aan alimentatie, maar goed. Gelukkig is vriend Arnoud altijd bereid hem weer wat te "lenen" als hij weer eens rood staat. Goddank dat hij geen kinderen heeft, anders zou hij daar ook nog een vermogen aan kwijt zijn. Nee, dan kun je beter gewoon genieten van het leven en lekker daten met jongere vrouwen. Hoewel hij op Tinder ook wel eens per ongeluk de verkeerde date heeft getroffen. Bijvoorbeeld die keer met dat stuk chagrijn van een Vlinder! Jeetje wat was dat schrikken zeg! Na de nodige glazen wijn is het trouwens toch nog wel gezellig geworden, en eerlijk is eerlijk.... Die Vlinder is wel een hele aantrekkelijke vrouw.

Vlinder Hensen (20-40)

Is een ongelukkige jonge vrouw, die zelf eigenlijk ook niet weet waarom dat is. Ze voelt zich gewoon vaak alleen, hoeveel mensen ze ook om zich heen heeft. Niemand begrijpt haar. Haar exen niet, haar vriendinnen niet, en zeker haar moeder niet. Nu ze tijdelijk weer thuis woont weet ze weer hoe irritant haar moeder kan zijn. Vlinder heeft het gewoon nooit kunnen vinden in het leven. En nu blijkt ze ook nog zwanger te zijn! Dat weet nog niemand trouwens en dat moet voorlopig ook maar gewoon zo blijven. Het was een ongelukje. Resultaat van een onenightstand. En wat voor een..... nog met een veel oudere man ook. Vlinder twijfelt er echter niet over, ze wil het kind houden. Misschien dat ze zich met dit kind wat minder eenzaam en ongewenst zal voelen.

Sabine Bronsbergen (alle leeftijden)

Al ruim 10 jaar werkt ze nu voor Machteld, als inwonend personal assistant. Wat een naar mens, die Machteld. Sabine snakt naar het moment dat ze verlost zal zijn van die slavendrijfster! Ze betaalt goed, en dat is dan ook de enige reden dat Sabine geen andere baan zoekt, maar als ze iets zou kunnen doen om Machteld (ongemerkt natuurlijk) dwars te zitten, dan zou ze het zeker niet laten. Hoe ze ook met die arme Arnoud omgaat. Die lieverd verdient gewoon een vrouw die hem niet als een stuk vuil behandelt! Als inwonend personal assistant maakt Sabine heel wat mee, daar zou ze een boek over kunnen schrijven. Wacht eens..... misschien doet ze dat nog wel eens ook! De titel weet ze al: "Het ware gezicht van Machteld Hensen"! Vanaf nu moet ze misschien maar eens wat aantekeningen voor zichzelf gaan maken van alles wat er in dit huis voorvalt.

Steven Stalwijk (alle leeftijden)

Is een stoere vrachtwagenchauffeur, type ruwe bolster, blanke pit. Hij is gek op zijn vriendin Carola, die hij steevast Car noemt. Steven staat stevig in zijn schoenen en laat zich niet door zijn meisje, die de neiging heeft wat dominant te zijn, op zijn kop zitten. Veel woordenwisselingen en ruzies worden weer bijgelegd in de slaapkamer. Ja, hij heeft het echt getroffen met Car, die duidelijk ook net zo gek op hem is. Hij vertrouwt haar dan ook volledig en laat alle zaken met een gerust hart aan haar over als hij aan het werk is, behalve de financiën. Met stiefzoon Michiel kan hij het wat minder goed vinden, maar omdat hij gek is op Carola zal hij hem altijd steunen. Eerlijk gezegd kan hij niet wachten tot Michiel eindelijk het huis uit gaat!

Carola Dijkhof (40+)

Is een vrouw die er voor haar leeftijd nog heel goed uitziet. Kleedt en gedraagt zich vaak een tikkeltje te jeugdig, maar over het geheel genomen is het een aantrekkelijke verschijning. Carola houdt erg van mooie en dure kleding. Het liefst brengt ze uren door op internet met het zo goedkoop mogelijk aanschaffen van allerlei dingen. Er blijft dus weinig geld over voor de huur en dat soort saaie zaken, maar ach..... wat maakt het uit. Ze werkt de hele week in de Tena fabriek, dus ze vindt dat ze in haar vrije tijd best eens iets leuks voor zichzelf mag kopen. Als alleenstaande moeder heeft ze al die jaren genoeg gesappeld.

Michiel Dijkhof (20-40)

Is moe. Het is net of hij altijd te weinig slaap krijgt. Het liefst ligt hij lekker met zijn koptelefoon op zijn stretcher in de tuin te chillen. En het is zo tof dat ze sinds kort weer een tuin hebben. Nou ja, tuin is een groot woord, maar je kunt er in ieder geval in liggen. Verder volgt hij een schriftelijke cursus voor personal trainer. Dat lijkt een gat in de markt te zijn tegenwoordig. Zijn moeder vindt dat hij werk moet zoeken en op zichzelf gaan wonen, maar waarom zou hij dat doen? Het is hier thuis toch prima zo? Hij zit of ligt toch niemand in de weg? Hoewel.... hij zou natuurlijk wel graag het huis uit gaan en iets voor zichzelf hebben, maar dat zit er gewoon niet in. Niet als je daarvoor een saai baantje moet hebben.

Ashley Prinsen v/m (20-40)

Is een onzeker persoontje dat gek is op Michiel. Met hem is het altijd leuk. Ze werkt in dezelfde fabriek als Carola, vaak dezelfde diensten, en ze is zo blij dat ze kennis heeft gemaakt met de zoon van Carola. Carola is eigenlijk haar grote voorbeeld. Ze draagt ook leuke kleren, vindt Ashley. Soms ruimt Carola haar kast op, en dan krijgt zij de kleren die Carola niet meer wil. Super gaaf! Ashley voelt zich nog wel eens onzeker over zichzelf, maar als ze kleren van Carola draagt, weet ze zeker dat ze er klasse bij loopt! Ze zou graag samen willen wonen met Michiel, maar het is tegenwoordig praktisch onmogelijk om aan een woning te komen. Dus... nee.... Ashley is heel tevreden zo.

SCÈNE 1

(Het toneel is even leeg, totdat van rechts Michiel opkomt. Hij ziet er slonzig uit en draagt een korte broek, slippers en een zonnebril. Om zijn hals zit standaard een draadloze koptelefoon. Hij sjouwt zuchtend en steunend met een aftandse, verroeste stretcher.)

MICHIEL RECHTS OP

MICHIEL *(kijkt om zich heen naar de beste plek om de stretcher neer te zetten, qua zonlicht.):* Yo...chill! Ik denk dat we hier de meeste zon hebben, en lekker uit de wind.

(Hij begint de stretcher op te zetten, dicht tegen de schutting aan, maar elke keer als hij erop probeert te gaan liggen, zakt het ding weer in elkaar.)

MICHIEL *(geïrriteerd):* Wat is dit voor een kreng! Misschien als ik de rugleuning eens rechtop zet..... *(hij zet de rugleuning rechtop en gaat heel voorzichtig zitten. Het gaat goed.)*Yes! Dit is hem dus. Nu nog even mijn biertje en boekje pakken!

MICHIEL AF en even later **MICHIEL OP** *(met in zijn ene hand een blikje bier en in zijn andere hand een cursusmap. Hij legt de spullen op de grond naast de stretcher en gaat voorzichtig zitten. Het lijkt goed te gaan, totdat hij het blikje bier van de grond pakt en met een zucht achteroverleunt. De rugleuning begeeft het en valt met een klap achterover. Michiel krijgt bier over zich heen en vliegt overeind. Net op dat moment komt Carola op.)*

CAROLA OP

MICHIEL: Wat een klotezooi! Fuck stretcher!

CAROLA: Nou nou, even dimmen!

MICHIEL: Ja, ik probeer al een half uur die stretcher hier op te zetten, maar dat ding zakt steeds in elkaar!...En nou is mijn bier ook nog naar de klote!

CAROLA: Rustig jongen, dat is nou eenmaal een oude stretcher. Misschien zit er een schroefje los, ik vraag wel of Steven ernaar wil kijken.

MICHIEL: Ja, daar heb ik wat aan! Wil je even een droog shirt voor mij gaan halen? *(trekt natte shirt uit en gooit die van zich af in haar richting, zet de stretcher weer in de languitstand en gaat er voorzichtig op zitten. Het gaat goed.)*

CAROLA AF en even later weer **OP** *(met ander shirt. Ze gooit dit naar Michiel.)*

MICHIEL: *(trekt het shirt aan)* En wanneer is dat vriendje van jou weer eens in het land? Met de verhuizing was hij ook weer nergens te bekennen!

CAROLA: Zeg, je hoeft niet zo te bekken tegen je moeder hè. Er zijn ook nog mensen die werken voor de kost! Steven heeft toevallig een lange rit naar Portugal. Als het goed is komt hij vanavond terug.

MICHIEL *(hatelijk):* Normale mensen krijgen vrij voor een verhuizing, maar nee.... hij natuurlijk niet. Onze vrachtwagenchauffeur. Hij kan niet gemist worden. Nou dan blijf ik wel zo plat liggen de hele middag. Kan ik ook niet leren voor mijn cursus!

CAROLA: Dat doe je toch ook het liefste? Plat op je luie reet liggen! Voorlopig heb ik toch maar mooi dit huisje met dit mooie tuintje geregeld. En dat er dan ook nog een stretcher in de berging staat, is helemaal mooi meegenomen! Je mag weleens een beetje dankbaar zijn.

MICHIEL: Nou het is niet voor niks dat die vorige lui hem hebben achtergelaten. Wat een pokkeding!

CAROLA: Michiel, ik heb het al vaker gezegd, als het je hier niet bevalt dan ga je toch lekker op jezelf wonen. Dat wordt zo onderhand wel eens een keer tijd. Of gewoon een baan zoeken en bijdragen in dit huishouden!

MICHIEL: En ja hoor..... het ouwe liedje weer. Ma, ik doe toch een cursus? Ik studeer. Ik ben net begonnen, dan kun je toch niet verwachten dat ik meteen een diploma krijg en een baan vind? Jij snapt ook niks!

CAROLA: Ik zou niet weten waarom jij niet ook gewoon bij Tenalady aan de lopende band kunt werken, net als Ashley en ik, terwijl je die cursus doet. Kom op zeg, het is een cursus, geen universitaire studie!

MICHIEL: Ik kan niet de hele dag staan met mijn rug, dat weet je toch! Ik heb eigenlijk weer dringend fysiotherapie nodig, maar ja..... dat kunnen we niet betalen.

CAROLA: En de hele dag liggen dat lukt wel. Alsof dat zo goed is voor je rug. Ik snap niet waarom ik zo'n lui kind heb, maar goed.... wat wil je vanavond eten?

MICHIEL: Oh maakt niet uit, doe maar iets makkelijk. Als het maar niet iets met sla is. Of andere groentedingen. Heb je trouwens nog chips? *(pakt bierblikje van de grond en drinkt.)*

CAROLA: Ik zou het niet weten, ik eet nooit chips.

MICHIEL: Volgens mij ligt er nog een zak paprika, als jij die nou eens even pakt, dan ga ik weer verder aan de studie.

(CAROLA hoofdschuddend richting AF)

MICHIEL: Wil je ook nog een biertje meebrengen? Deze is bijna leeg.

CAROLA AF

(Michiel pakt de map van de grond en begint er wat in te bladeren, terwijl hij af en toe een slokje neemt. Even stil spel, dan komt Ashley aarzelend vanaf de rechterzijkant op. Zij is van dezelfde leeftijd als Michiel en eenvoudig gekleed.)

ASHLEY: Hoi lieffie! Ik heb aangebeld, maar hij doet het denk ik niet.

MICHIEL (zonder op te kijken van zijn cursusboek): Klopt, de bel is kapot.

ASHLEY (om zich heen kijkend): Tof zeg, een echte tuin....heerlijk! Kusje.... *(loopt naar Michiel toe en geeft hem een kus op zijn hoofd)* Zijn jullie al helemaal uitgepakt? Wat heerlijk rustig hierzo, midden in het bos. Ik was het huisje bijna voorbij gefietst. *(maakt aanstalten om op de stretcher te gaan zitten)* Kan ik erbij? Ik kan wel wat zon gebruiken.

MICHIEL (*reageert verschrikt, waardoor de stretcher het weer begeeft en instort*) Nee! Dat kan niet! (*krabbelt op en stelt de stretcher weer op*). Kijk nou wat je doet! Dit pokkeding kan geen twee mensen hebben! Ga jij maar daar, op dat bankje. (*gaat weer heel voorzichtig liggen, terwijl Ashley het bankje schoon veegt en daarop gaat zitten.*)

ASHLEY: Ik dacht, die zullen wel druk aan het uitpakken zijn. Is alles al klaar?

MICHIEL: Nee joh, maar het is veel te warm om uit te pakken. Mijn moeder doet dat ook liever zelf. Ik weet toch niet waar alles moet liggen.

ASHLEY: Oh.... (*even stil*) ze was vandaag wel op het werk. Ik dacht nog, die zal wel vrij zijn in verband met de verhuizing, maar dat was niet zo. Ze was er gewoon.

CAROLA OP

CAROLA: Hey Ashley! (*geeft biertje en een XXL zak paprika chips aan Michiel*) die alles meteen open maakt en begint te eten en drinken. Zonder de anderen iets aan te bieden.

ASHLEY: Wat is het hier mooi Carola! Er is zelfs een tuin!

CAROLA: Ja hè.... We zijn er ook heel blij mee! Echt een geluk dat ik dit via Carmen heb kunnen regelen.

ASHLEY: Carmen?

CAROLA: Ja, die vriendin van mij die in het grote huis schoonmaakt. Zij hoorde dat die lui van Hensen nieuwe huurders zochten voor dit huisje en omdat het via haar is, krijgen we ook nog korting op de huur. Bijna 30 procent. We betalen nu maar 650 euro per maand.

ASHLEY: Zo....! Jullie boffen echt, zo'n mooi huis! Ik ben benieuwd hoe het er binnen uit ziet!

MICHIEL (*met volle mond*): Het is een oud krot, niks om enthousiast over te zijn.

CAROLA: Ik moet nog heel veel uitpakken. Ik ga ook meteen wat kleren weg doen. Ik heb alles maar gewoon in dozen gepleurd, maar ik moet het eigenlijk goed uitzoeken en de oude zoi weg doen.

ASHLEY (*schrikt*): Weg doen?! Die mooie kleren? Je ziet er altijd zo geweldig uit! Zal ik je helpen? Misschien zit er nog wel iets voor mij tussen.

CAROLA (*kijkt keurend naar Ashley*) Nou, ik weet het niet hoor Ashley, of daar wel iets voor jou bij zit.

ASHLEY (*smekend*): Mag ik alsjeblieft kijken? Alsjeblieft? Dan kan ik meteen passen! Sommige dingen kan ik denk ik heel goed hebben! Misschien niet alles, maar....

CAROLA: Nou, kom maar mee dan. Maar ik twijfel echt of er iets bij zit hoor. We hebben ook niet dezelfde maat.

ASHLEY: Als het stretch is lukt het vast wel. Jij hebt zulke mooie dingen van stretch! Zoals die ene legging.... Die met die sterretjes! En die met die bloemen..... die vind ik ook zo mooi! Maar ik heb ook een naaimachine, als het nodig is dan kan ik.....

CAROLA EN ASHLEY AF

MICHIEL: Ok.... Ik ga beginnen. *(gooit chipszak op de grond, zet bier weg en pakt zuchtend de cursusmap. Leest hardop)* “*Het doel van deze opleiding is jou opleiden tot volwaardig PT-er.*” PT-er?..... Oh ja, natuurlijk! Personal Trainer! “*Als PT-er ben jij na deze opleiding in staat om een periodisering op maat uit te werken.*” Jemig....! Mag het ook in gewoon Nederlands! Wat is dat nou weer.... Pe-ri-o-di-se-ring!..... Het rijmt in ieder geval op toring, dat is zeker.... Ach..... forget it, ik begin morgen wel, het is nou veel te warm. *(pakt zijn mobiel en gaat met zijn ogen dicht muziek liggen luisteren).*

EINDE SCÈNE 1

SCÈNE 2

ARNOUD EN DAVE OP

(Van links komen Arnoud en Dave op. Arnoud draagt twee ouderwetse campingstoeltjes en Dave een koelbox. Beide zijn ook zomers en luchtig gekleed. Rechts ligt Michiel nog steeds op de stretcher muziek te luisteren.)

ARNOUD: Nou, hier is het dan. *(klapt de campingstoelen uit en gaat met een voldane zucht zitten).*

DAVE: Dat meen je niet! Terwijl we bij het zwembad kunnen liggen op die nieuwe zachte ligbedden van jullie, zit jij liever hier. In de bosjes. Tussen de struiken. Er is hier niet eens zon!

ARNOUD: Niet zo hard man! Deze plek moet geheim blijven heb ik toch gezegd! En pal in de zon is het toch veel te heet. Heerlijk..... die rust hier *(ademt diep in en langzaam weer uit).*

DAVE *(gaat zitten op de campingstoel en opent de koelbox):* Nou, doe mij maar een biertje dan. Heb je wel een flessenopener meegenomen?

ARNOUD: Vroeger had je geen flessenopener nodig. Of ben je dat vergeten?

DAVE: Tuurlijk niet! Ik kan het nog wel hoor. *(maakt de bierflesjes open door het ene dopje achter het andere te haken of op een andere creatieve manier).* Dit is wel het belangrijkste wat ik in mijn studententijd geleerd heb!..... Maar waarom hier Arnoud? Je zit hier gewoon tegen de omheining aan. Een verdere uithoek is er niet. Je wil toch niet beweren dat dit de enige plek is in jullie achtertuin waar niemand anders komt? *(geeft geopend bierflesje aan Arnoud)* Proost!

ARNOUD: Proost! *(beiden drinken)* Nou, het is anders wel de enige plek die niemand anders ziet. Ik heb namelijk ontdekt dat dit hoekje precies buiten camerabereik valt. Niemand kan je hier zien, heerlijk toch!

DAVE: Maar jullie hebben die dure beveiligingscamera's toch niet voor niets laten installeren? Hoeveel zijn het er? Vijftig? Overal op het hele terrein?

ARNOUD: Klopt, ja een stuk of vijftig zijn het er wel. In huis en op het terrein. Maar ik wil gewoon niet continue in beeld zijn. Zo af en toe wil ik wel eens even van de radar af. Zeker nu Vlinder weer thuis woont. Elke dag dat portret om me heen. Ik dacht dat we van haar af waren toen ze met die Rogier ging samenwonen, maar nee..... drie maanden later is ze alweer terug en..... *(houdt plotseling stil en luistert)*

DAVE: Wat?

ARNOUD: Sssttt!

DAVE: Wat dan?

ARNOUD: Ik hoor wat!

DAVE: Wat dan? Ik hoor niks en ik.....

ARNOUD (*onderbreekt*): Ssst! Ik hoorde wat ritselen.....

(*Beiden zitten even stil te luisteren.*)

DAVE: Het is wel erg met je hè, waarschijnlijk gewoon een vogeltje of zo.

ARNOUD: Ik hoor niks meer..... het is weg. Ik wil echt zuinig zijn op deze plek Dave. De hele dag al die vrouwen om me heen, ik word er gek van. Ik heb niks tegen vrouwen, maar er wordt zo op je gelet de hele tijd.

DAVE: Maar Machteld is toch aan het werk, die heeft toch geen tijd om de hele dag op jou te letten?

ARNOUD: Machteld is nog de minst erge. Die sluit zich inderdaad meestal gewoon op in haar werkkamer en laat mij verder met rust. Maar Sabine, die vraagt steeds wat ik ga doen, of ik nog iets wil eten of drinken of weet ik veel. Ze is Machtelds assistente, niet de mijne! En het wordt de laatste tijd steeds erger.

DAVE: Nou dan zeg je dat toch gewoon, dat je dat niet wil.

ARNOUD: Ja.... Maar ze bedoelt het goed. Ze is altijd heel lief tegen mij. Soms denk ik wel eens, ja echt heel idioot, maar.... Soms denk ik wel eens dat ze een oogje op mij heeft.

DAVE: Serieus? (*lacht luid*) Dus jij denkt dat dat ijskonijn ook maar enig gevoel in haar donder heeft?

ARNOUD: Ik weet dat het raar klinkt. Maar ik weet niet wat ik anders moet denken. Ik vind het gewoon erg onprettig allemaal.

DAVE: Misschien moet je het eens met Machteld erover hebben. Is ze niet na al die jaren een keer toe aan een nieuwe secretaresse, inwonend assistente of hoe je die Sabine ook moet noemen?

ARNOUD: Oh nee. Nee, dat ga ik niet doen. Sabine weet alles, kan alles, regelt alles op zakelijk gebied. Onmisbaar gewoon.

DAVE: Nou, misschien moet je dan maar eens uittesten wat Sabine nu eigenlijk wil. Speel het mee, ga er lekker op in. Dan kom je erachter wat ze eigenlijk wil. Wie weet ontdooit die ijskast tussen de lakens en blijkt het een vurig vrouwtje te zijn.

ARNOUD: En dan Machteld bedriegen, bedoel je? Dat zou niet in me opkomen, Machteld en ik zijn volgend jaar 25 jaar gelukkig getrouwd!

DAVE: Ach 25 jaar alweer? Je houdt het lang vol. Langer dan ik in ieder geval. Maar ik bedoel gewoon dat je dan een geldige reden hebt om haar te ontslaan. En Machteld ook, als blijkt dat haar assistente achter haar man aan zit.

ARNOUD: Ja, nou ja, waarschijnlijk beeld ik het me in. Het zal wel niet.

DAVE: Toch mag ze er wel zijn, die Sabine. Ijskonijn of niet, het is best een fraai exemplaar om te zien.

ARNOUD: Jij vindt alles wat een rok draagt en op hakken loopt fraai, dat is bekend.

DAVE: Ja ik hou wel van de vrouwtjes. Alleen jammer dat het daten altijd zo in de papieren gaat lopen. Etentje hier, filmpje daar.....de meeste vrouwen, geëmancipeerd of niet, laten graag voor zich betalen..... Zeg, over geld gesproken.....

ASHLEY EN CAROLA RECHTS OP

ASHLEY (*enthousiast*): Michiel! Kijk eens!

(Michiel hoort niets door de koptelefoon op zijn hoofd en hij heeft zijn ogen dicht.)

CAROLA (*hard*): Michiel, ziet Ashley er niet mooi uit? Ze heeft mijn legging en topje aan.

ASHLEY: Hij hoort niks door die koptelefoon. *(loopt naar Michiel toe en tikt hem zachtjes aan. Michiel schrikt en vliegt overeind, waardoor de stretcher natuurlijk instort.)*

(Arnoud en Dave reageren geschrokken op de plotselinge stemmen zo dichtbij en Dave gaat op zoek naar een gat in de schutting. Ook probeert hij eroverheen te kijken, maar de schutting is hiervoor net te hoog).

MICHIEL: Hee! Wat doe je! Ik schrik me kapot.....verdomme! *(doet koptelefoon af, klautert overeind en zet de stretcher weer goed)* Willen jullie dit nooit meer doen!

ASHLEY: Kijk eens Michiel, je moeder wilde dit weg doen. Hoe vind je het staan? *(draait rondje voor Michiel. De kleding staat overduidelijk niet. Michiel kijkt echter niet eens.)*

DAVE (*zachtjes wenkend*): Arnoud, hier.... een gat. *(kijkt gebukt door een gat halverwege de hoogte van de schutting)* Leuke buurvrouwtjes heb je.... moet je eens kijken!

ARNOUD (*zucht*): Ik dacht dat ik een rustig plekje gevonden had.... Dave niet doen. Gun die mensen hun privacy, niet zo gluren.

CAROLA: Nou Ashley ik weet het niet hoor. Je hebt een totaal ander figuur dan ik. Zal ik het toch maar naar de kledingcontainer doen?

ASHLEY: Nee dat is zonde! Mag ik het alsjeblieft hebben?..... Alsjeblieft??

(Michiel installeert zich weer heel voorzichtig op de stretcher).

CAROLA: Nou als je het persé wil dan..... ik moet in ieder geval ruimte hebben in de kast. Morgen komt er weer een bestelling van Zalando binnen. Superleuke rokjes en treggings!

MICHIEL: Treggings? Nee laat maar.....ik wil het niet weten! Is er nog bier ma?

CAROLA (*bits*): Je haalt het zelf maar eens een keer. Kun je meteen de dozen die op je kamer staan uitpakken!

MICHIEL: Ik heb net de stretcher goed staan. En de zon is bijna weg.

ASHLEY: Ik haal het wel schatje, blijf maar lekker liggen. *(haast zich naar binnen.)*

ASHLEY AF

CAROLA: Ik ga verder met uitpakken en jij doet je eigen kamer. Ik ben je moeder, niet je slavin!

CAROLA AF

DAVE: Je hebt niet verteld dat jullie zulke leuke huurders in het huisje hebben gekregen Arnoud. Wow! Dat vrouwtje komt me trouwens bekend voor..... heb je een naam toevallig?

ARNOUD: Ik heb geen idee. Ik bemoei me niet met de verhuur van dat ding, dat regelt Sabine.

(Michiel wil net zijn koptelefoon weer op doen als hij de stemmen van achter de schutting hoort. Hij luistert en volgt het gesprek.)

DAVE: Maar wat ik straks nog even wou zeggen, ik zit deze maand superkrap. De auto moest voor de APK en blijkt nu een nieuwe dynamo nodig te hebben. Dat kost me sowieso al 600 euro, daar komt ook nog die V-snaar bij die ik dringend moet

ARNOUD: Geen probleem. Ik zal Sabine opdracht geven 2000 euro naar je over te maken, dan kun je weer even vooruit.

DAVE: Echt? Wat fijn man. Ik wist dat ik op je kon rekenen! Bedankt! Ik betaal je zo snel mogelijk terug *(graait in de koelbox)* Nog een biertje?

ARNOUD: Ja lekker. Het heeft geen haast hoor, dat terugbetalen. Doe maar rustig aan. Ik weet dat je nu in een moeilijke tijd zit met al die extra uitgaven. Die dure reparatie aan je fiets, die koelkast die ineens kapot ging en die wasmachinelekkage. Ik help mijn vrienden, dat weet je toch?

DAVE: Echt geweldig dat ik op je kan rekenen Arnoud! Als ik ooit iets terug kan doen....

ARNOUD: Maar dat doe je toch? Gewoon door nu samen met mij in de bosjes een biertje te drinken. Proost! *(ze klinken met de nieuwe flesjes bier en drinken. Arnoud krijgt een berichtje en kijkt op zijn mobiel. Hij reageert zichtbaar teleurgesteld)* Nee..... wat jammer!

DAVE: Wat is er?

ARNOUD: Ach, ik krijg net een mailtje..... ik heb me pas ergens voor aangemeld en.... nou ja... geen goed nieuws.

DAVE: Wat dan? Toch niks ernstigs?

ARNOUD: Nee..... maar ik had zo gehoopt dat er al een match zou zijn.... maar ja, wat niet is, kan nog komen *(neemt een grote slok.)*

DAVE: Een match? Nou maak je me nieuwsgierig kerel. Wat dan?

ARNOUD: Ik heb het nog nooit aan iemand verteld.... het is ook al zo lang geleden. Maar de laatste tijd houdt het me bezig. Weet je, toen ik jong was dacht ik er helemaal niet over na.... over de gevolgen. Ik pakte gewoon die vijftwintig gulden en dat was het, ik kon het geld goed gebruiken.

DAVE: Vertel op, ik begrijp er geen hout van! Wat heb je gedaan dan?

ARNOUD: En ik hielp er andere mensen mee. Vrouwen....

DAVE: Je hielp vrouwen?!

ARNOUD: Ik eh....ja, ik was een anonieme spermadonor.

DAVE (*even sprakeloos*): Echt waar....? Dat had ik nooit achter je gezocht!

ARNOUD: Nee dat snap ik.... Ik zag een keer een oproep van het ziekenhuis en ik dacht, dat is makkelijk verdiend.

DAVE (*uitgelaten*): Jij stiekeme ouwe rukker! En wat kreeg je? Vijfentwintig gulden maar? Wat een bodemprijs! Dat witte goud is toch veel meer waard! Als ik al mijn goud had verkocht dan was ik nu multimiljonair geweest, zeker weten! Waarom heb IK daar niet aan gedacht!

ARNOUD: Even serieus Dave!..... Dit is niet om te lachen. Heb je niet gehoord dat nog niet zo lang geleden de anonimiteit van donoren is opgeheven?..... Donoren en kinderen die op zoek zijn kunnen aan elkaar gematcht worden, via zo'n instantie.

DAVE: Och verrek ja!..... (*denkt even na, dan meelevend*) Arnoud jongen, dan zit je mooi te kijken. Verschrikkelijk, stel je voor. Gaat de deurbel.... staat daar zo'n pipo... dag pappie, hier ben ik dan! Jongejonge, daar moet je toch niet aan denken. Wat een ellende!.... Wacht eens..... (*opgewonden*) Nee toch!.....Heeft zich al zo'n snuiter gemeld?

ARNOUD: Rustig! Ze zouden tussen de 30-35 jaar kunnen zijn nu, die kinderen (*leeftijden aanpassen aan Michiels leeftijd*) want ik heb het zo'n vijf jaar regelmatig gedaan.

DAVE: Zo lang! Dan heb je heel wat jongens en meisjes rondlopen denk ik!

ARNOUD: Dat weet ik niet, maar ik heb me ongeveer een maand geleden ingeschreven bij de DNA Databank en DNA ingeleverd, maar ik krijg nu dus net een mail binnen dat er geen match is gevonden. Jammer genoeg.

(*Michiel luistert actief mee.*)

DAVE: Jammer genoeg? Meen je dat?

ARNOUD: Ja..... Het lijkt me echt fantastisch als er vandaag of morgen een zoon of dochter op de stoep staat. Ik droom er zelfs over de laatste tijd. Niet dat ik dan ineens vader moet gaan spelen of zo..... maar ik ben gewoon benieuwd! Het is toch je eigen vlees en bloed.

DAVE (*schudt zijn hoofd*): Man, man wat ben je toch een sentimentele ouwe baas. Ik snap niet waarom je dat zou willen. Het zijn vreemden. Vreemden die natuurlijk hun hand komen ophouden, aangezien jij goed in de slappe was zit.

(*Michiel komt voorzichtig overeind en gaat zoeken naar een gat in de schutting. Hij vindt het gat en gluurde naar de andere kant.*)

ARNOUD: Wat ben jij hard Dave. Het is wel een stukje van jezelf, van jouw DNA zeg maar.

DAVE: Oh ja? Je kent ze helemaal niet. Iedereen kan wel zeggen: hé pap, ik ben je kind. Kun je even 10.000 euro overmaken, mijn auto is kapot.

ARNOUD (*geirriteerd*): Doe niet zo stom man. Daar zijn allemaal protocollen voor. Ik heb als donorvader DNA ingeleverd bij die databank. Vervolgens wordt er gekeken of er een match

is met de geregistreerde donorkinderen. Nou, als die match er is, word je gebeld door een hulpverlener en zo krijg je dan contact met je kind.

DAVE: Onvoorstelbaar dat je dat wil..... nou nogmaals proost dan maar, op de verloren zoons en dochters! (*proosten en drinken, stil spel tijdens volgende scène*).

ASHLEY RECHTS OP

ASHLEY (*luid*): Er is geen bier meer Michiel, ik heb overal gezocht. Ik heb in alle dozen gekeken die in de keuken stonden, maar nee....niks.

MICHIEL (*gebaart dat ze rustig moet doen. Loopt naar haar toe en spreekt op zachte toon*): Geeft niet. Ik heb net iets gehoord..... ik moet even iets opzoeken op de laptop binnen. De laptop is toch al wel uitgepakt?

ASHLEY: Geen idee.

MICHIEL: Weet jij hoe die lui heten van wie wij dit huisje huren? Noemde mijn moeder daar straks geen naam? Hendriks of Hermsen of zoiets? Ik zoek hun telefoonnummer.

ASHLEY: Geen flauw idee, Michiel.

MICHIEL: Jezus Ash, Wat weet jij eigenlijk wel, wat heb ik nou aan jou! Waar is mijn moeder? (*loopt richting AF en roept voluit*) Ma-aa!

MICHIEL AF

ASHLEY (*snel volgend*) : Ze is binnen, ik denk in de kamer..... oh nee, ik weet het, ik weet het..... ze is op haar slaapkamer. Zie je? Ik weet heus wel wat!

ASHLEY AF

(*Na enkele momenten gaat Arnouds telefoon. Hij kijkt wie het is, maar neemt niet op.*)

ARNOUD: Sabine. Laat maar gaan. (*Het bellen houdt op.*)

DAVE: Weet Machteld eigenlijk wel van jouw donor-avonturen? Wat zal zij zeggen als er hier ineens een kind van jou op de stoep staat?

ARNOUD: Dat weet ze niet joh, dat zien we dan tegen die tijd wel. Het zijn ook geen kleine kinderen meer hè, we hebben het over de jaren tachtig. Misschien ben ik al wel opa!

DAVE: Oh ja, het kan nog erger.... nóg een generatie, dan gaat het nóg meer kosten!

(*Arnouds telefoon gaat weer over.*)

DAVE: Ze heeft je blijkbaar dringend nodig.

ARNOUD: Dat zal wel. Laat maar even gaan, ik zit hier lekker rustig.

EINDE SCÈNE 2

SCÈNE 3

SABINE OP *(In haar hand heeft ze een mobieltje, ze kwam duidelijk op het geluid van Arnouds mobiel af. Als ze tegen Arnoud praat is dit op een overdreven vriendelijke, lieve toon. Tegen alle anderen is ze meestal kortaf.)*

SABINE: Oh.... hier zit je dus lieverd! Helemaal tussen de struiken verstopt! *(stopt mobieltje weg)*. Waarom zitten jullie hier helemaal? Ik kon je nergens vinden Arnoud.

DAVE: Misschien is dat ook wel de bedoeling Sabine. Misschien wil hij wel eens een keer niet gevonden worden en zitten we daarom in de bosjes.

ARNOUD: Dave.....ik vind...

DAVE: Nee Arnoud, het mag wel eens een keer gezegd worden!

SABINE *(bits)*: Ik heb het tegen Arnoud en niet tegen jou. *(lief)* Lieverd, als je niet gevonden wilt worden, moet je dat zeggen. Ik kan je daarbij helpen, dat weet je toch.

ARNOUD: Het is gewoon niet de bedoeling dat iedereen van deze plek weet. Dit moet echt geheim blijven.

SABINE: Natuurlijk. Als jij dat wilt dan houden we dit geheim, zeker. *(slaat zichzelf op de arm)*. Jasses, het stikt hier van de beestjes.

DAVE: Daar hebben wij helemaal geen last van hè Arnoud? Nog een biertje?

SABINE: Als je niet door Machteld gevonden wilt worden, moet je nu even naar haar toe gaan. Ze loopt je te zoeken. Zometeen vindt ze je hier.

ARNOUD: Nee toch! *(staat op)* Nou, dan ga ik maar meteen even naar haar toe.

SABINE: Het gaat erover dat ze een nieuwe investeerder heeft gevonden voor het nieuwe filiaal in Helsinki. Dat kan nu dus geopend gaan worden en dat wilde ze je persé persoonlijk vertellen.

DAVE *(sarcastisch)*: Wat fijn dat jij dat dan nu alvast even vertelt Sabine.

SABINE: Ja, dan kan hij zich alvast voorbereiden. Arnoud houdt niet van verrassingen, dat weet ik. *(wuift fanatiek rond haar hoofd om insecten weg te jagen.)* Hè, ze komen ook altijd op mij af! Mijn bloed is zoeter denk ik, dan dat van andere mensen.

ARNOUD: Ik ben even weg, wacht hier maar even Dave. Ik ben zo weer terug.

ARNOUD AF

(Sabine laat zich in het vrijgekomen campingstoeltje zakken.)

SABINE: Hèhè.... Dus hier zitten jullie dan....in de bosjes. Terwijl het werkvolk zich uit de naad loopt.

DAVE: Werkvolk, serieus? Personal assistant van Machteld is toch een luizenbaantje, of niet soms.

SABINE: Luizenbaantje? Het is een slavendrijfster! Die arme Arnoud! Ik snap best dat hij zich af en toe moet verstoppen om te overleven! Ze is zo dominant. Vreselijk.

DAVE: Ja, met zoete koekjes en lief zijn bouw je geen wereldwijd imperium op. Nu weer een kantoor in Helsinki, toe maar. Dat mens is ook altijd aan het werk, of niet?

SABINE: Ik! Ik ben altijd aan het werk! Normale mensen hebben 's middags een lunchpauze, maar nee hoor. Ik niet. Ik zit van twaalf tot twee in een online-vergadering met alle aandeelhouders, terwijl zij lekker aan het lunchen is met de directeur van de ABN-AMRO!

DAVE: Je hebt het zwaar.

SABINE: Ja, dat heb ik! En als daar nou maar een sprankje waardering voor komt, oké, maar Machteld vindt alles wat ik doe maar normaal. Die bitch!

DAVE: Je hebt het zwaar.

SABINE: En dan moet ik tussendoor ook nog van alles regelen voor Vlinder, die nog te lui is om haar eigen kont af te vegen! Vanochtend moest ik al haar afspraken cancelen omdat mevrouw zich niet lekker voelde. De masseur, de kapper, de yogaklas en de botox-behandeling!

DAVE: Zeg, ik zie jou nooit meer op Tinder. Heb je geen account meer?

SABINE: Wanneer zou ik dat moeten doen, ik heb helemaal geen tijd om te daten! (*geeft zichzelf een klap in haar hals en kijkt dan op haar hand*) Mis.... rotbeest!

DAVE: Weet je wie ook op Tinder zit? Vlinder. Ik heb een profielfoto van twintig jaar geleden, dus herkende ze me niet.

SABINE (*even stil*): Wat!..... Heb je met Vlinder gedate?

DAVE: Is alweer een hele tijd terug hoor. Maanden geleden. Ze was kwaad toen ze op de afspraak kwam en mij herkende (*lacht genietend*). Het scheelde niet veel of ze was direct weg geweest. Net zo'n pittig ding als haar moeder, maar dan aantrekkelijk.

SABINE: Maar toen was ze toch nog met die.... Hoe heet hij ook alweer... Rogier.

DAVE: Nee, dit was nog daarvoor. Uiteindelijk werd het heel gezellig, na een paar wijntjes.

SABINE: Weet Arnoud dat?

DAVE: Nee, moet dat dan?

SABINE: Nou ja, je bent wel aan het daten met zijn stiefdochter.

DAVE: Ho ho het was maar eenmalig hoor. Maar als de wijn is in de vrouw, is de wijsheid in de man, of hoe zeggen ze dat ook weer...

SABINE: Ja ja de boodschap is duidelijk, je bent lekker met haar in de weer geweest. Nou fijn voor je. Maar ik waarschuw je, doe Arnoud geen pijn.

DAVE: Hoezo?

SABINE: Die man lijdt al genoeg met zo'n vrouw. Als je ziet hoe ze hem behandelt, echt waar, dat zou de buitenwereld eens moeten weten.

DAVE: Overdrijf je nou niet een beetje? Volgens mij ben je echt een beetje verkikkerd op hem hè?

SABINE: Helemaal niet, maar die man is gewoon de goedheid zelve. Iedereen maakt maar misbruik van hem. Ik waarschuw je, ik weet dat hij regelmatig geld naar jou overmaakt waar nooit een cent van terugkomt. Als je hem pijn doet vertel ik het aan Machteld, en dan is het gauw afgelopen, let maar eens op!

DAVE: Zit je me hier nou te bedreigen Sabine?

SABINE *(staat op):* Nee hoor, het is gewoon een waarschuwing. *(slaat vinnig om haar hoofd heen om insecten te verjagen.)*

DAVE *(staat ook op, rustig):* Bedankt dan voor je waarschuwing. Maar laat die voortaan maar zitten. *(kijkt haar even zwijgend aan, buigt naar haar toe en slaat dan opeens vol op haar wang.)*

SABINE *(krimpt ineen):* Aah!

DAVE: Een mug. *(bekijkt zijn hand)* Mis. Jammer, ik had hem bijna. *(loopt richting AF, draait zich dan om)* Ik ben benieuwd wat Machteld zegt als ze hoort dat haar assistente verliefd is op haar man.

SABINE *(woedend over haar wang wrijvend):* Wat! Dat gelooft ze toch nooit. En het is ook niet waar!

DAVE: Dat gelooft ze wel hoor, als Arnoud het zegt. Hij heeft zo zijn vermoedens. Vervelend trouwens, dat die insecten altijd zo op je afkomen.

SABINE *(over haar wang wrijvend, woedend):* Hoe durf je je hand tegen mij op te heffen, daar krijg je spijt van! Wacht maar tot mijn boek af is!

DAVE *(spottend):* Je boek? Je bent je memoires aan het schrijven?

SABINE: Mijn boek over het ware gezicht van Machteld Hensen! Jij komt er ook in Dave van Dam! Nou en of!

VLINDER OP *(kleding lichtig chic. Haar houding is altijd wat afstandelijk en hautain. In deze scène voelen we de spanning tussen Dave en Vlinder.)*

VLINDER: Kijk eens aan!.... Ik denk al, wat hoor ik daar voor gejack, maar het ongedierte verstopt zich in de bosjes. Stoor ik?

SABINE: Nee, ik ga net weg.

VLINDER: Ik wil jullie romantische picknick niet verstoren, maar...konden jullie geen beter plekje vinden? *(kijkt om zich heen)* Ontroerend, die nostalgische campingstoeltjes..... *(gaat zitten)* hmmm.....comfortabel is anders. Ik snap het niet, lekker rollebollen gaat toch veel beter op een kleedje?

SABINE: Zo te horen ben je weer helemaal opgeknaapt Vlinder. Er is geen sprake van rollebollen hier!

VLINDER: Is dat zo?..... Ze zeggen altijd dat de meest preutse types seksueel het meest actief zijn. Weet mijn moeder eigenlijk wel wat jij allemaal uitspookt in je pauze?

SABINE: Pauze? (*lacht smalend*) Dat woord komt in je moeders woordenboek niet voor.

VLINDER: Nee, dat is waar (*sarcastisch*) mijn allerliefste moeder doet niet aan CAO of arbeidstijdenwet. De lat ligt voor alle dienaren even hoog.

SABINE: Pas maar op dat je niet gestoken wordt hier. Het stikt hier van de bloeddorstige insecten!

SABINE AF

VLINDER (*opent de koelbox en kijkt erin*): Alleen maar bier? Hoe romantisch.

DAVE (*zet het andere stoeltje dicht naast dat van Vlinder en gaat zitten*): Lang niet gezien Vlinder. Je ziet er goed uit.

VLINDER: Dank je. Ja, dat moet wel zo'n....maandje of drie geleden zijn. Maar, even serieus, wat moet dat hier achter de struiken met een lading bier in een koelbox? Dit is duidelijk geen date met het ijskonijn, of wel?

DAVE: Nee inderdaad.....je stiefvader zocht een vrouwloze plek om bier te drinken met zijn maat, maar het lukt niet echt. De vrouwen komen bij bosjes tevoorschijn.... Uit de bosjes.

VLINDER (*smalend*): Oh ja echt iets voor Arnoud. Kan niet tegen mijn moeder op..... en dan maar met staart tussen de poten de bosjes in vluchten.....

DAVE: Zeg, zit je niet meer op Tinder? Ik zie je nooit meer voorbijkomen.

VLINDER: Jawel.

DAVE: Vreemd, als ik jou zoek dan krijg ik iedere keer "niet gevonden".

VLINDER: Ja, dat kan wel kloppen, maar je hebt mij dus gezocht?

DAVE: Ja! Nou ja, ik vond dat we de vorige keer wel..... een klik hadden, dus ik ben wel in voor een herhaling. Geef mij anders je nummer even, dan kunnen we gewoon appen.

VLINDER: De reden dat je mij niet vindt, is omdat ik jou geblokt heb op Tinder.

DAVE: Geblokt, waarom? Volgens mij klikte het heel goed tussen ons! (*Het blijft even stil, Vlinder kijkt gegeneerd weg*).....Ben je trouwens alweer een beetje opgeknaapt? Sabine zei dat je ziek was.

VLINDER: Ziek? Ach nee, s'morgens als ik opsta voel ik me echt beroerd, maar daarna knapt het altijd weer op.

DAVE: (*staat op en trekt Vlinder overeind uit haar stoeltje tegen zich aan*) Vlinder, ik zal eerlijk tegen je zijn. Je weet, ik date heel wat af, maar jij..... jij bent speciaal. Anders dan anderen.

VLINDER: Dat is mooi om te horen, maar jij bent totaal mijn type niet. Dat weet je toch zelf ook wel? Ik had zoveel wijn achter de kiezen dat ik niet meer wist wat ik deed en..... *(Dave kust haar. Ze duwt hem niet weg).*

STEVEN RECHTS OP *(vanaf de zijkant, met grote weekendtas)*

STEVEN: Car.....Carrie! Schatje van me! Joehoe! Ik ben thui-huis!

VLINDER *(laat Dave verschrikt los en kijkt om zich heen):* Wat is dat!

DAVE: Ach, dat zijn de burenen.

STEVEN: Waar ben je meissie?

CAROLA RECHTS OP

CAROLA *(uitbundig):* Steef lieffie! *(werpt zich in zijn armen)* Ik heb je zo gemist!

DAVE *(imiteert Carola's toon):* Ik heb jou ook zo gemist! *(trekt Vlinder weer tegen zich aan, die dat toestaat).*

STEVEN: Ik jou ook schatje, laat eens even kijken..... wat heb je nou weer voor moois aangetrokken speciaal voor mij? Iets nieuws?

CAROLA: Dit is niet nieuw, lieverd. Dit is van de vorige bestelling van Wehkamp, twee weken terug. Dit heb je al gezien. *(verleidelijk)* Maar wat ik hieronder aan heb, heb je nog niet gezien. Het is van kant, in je lievelingskleur.

DAVE *(begint aan de knoopjes van Vlinders blouse):* Wat heb jij hieronder aan Vlindertje, ook iets van kant?

STEVEN: Hmm..... ik kan niet wachten *(Steven en Carola gaan helemaal in elkaar op.)*

DAVE *(gretig):* Ik ook niet!

VLINDER *(duwt hem van zich af en fatsoeneert haar kleding):* Haal je niks in je hoofd Dave, ik wil dit niet. Het was leuk de vorige keer, maar daar blijft het bij.

DAVE *(overdreven pruillip):* Vlindertje.....je weet niet wat je zegt, ik.....

VLINDER: Nee, het was leuk voor een keertje, maar ik ben een beetje klaar met mannen zoals jij. Ik wil dat losse gedoe niet meer. Bovendien ben je te oud voor mij.

DAVE: Wat!.... Jij wil huisje, boompje, beestje? Wat is er met jou gebeurd, zo ken ik je niet..... en hoezo te oud! Hoe kom je daar nu bij!

VLINDER: Je bent de vriend van mijn stiefvader. Te oud voor mij dus. Dag Dave.

VLINDER AF

DAVE: *(zakt teleurgesteld op een stoel)* Shit.

STEVEN: Maar dit is ons nieuwe huisje dus. *(kijkt enthousiast om zich heen)* Mét tuin zelfs. Geweldig! Nu hebben we zelfs ruimte voor een hond.

CAROLA: Ja het is prachtig, ik zal je alles laten zien, kom mee. We beginnen in de slaapkamer! *(pakt zijn hand en trekt hem mee.)*

(Dave staat op en gluurdt door het gat in de schutting.)

STEVEN: Is Michiel niet thuis? Dat mag wel in de krant..... of wacht, niks zeggen..... Je hebt geweldig goed nieuws, hij is plotseling het huis uit gegaan!

CAROLA: Nee Steven, helaas voor jou, hij is gewoon met Ashley op zijn kamer. Kom! Ik heb zelf het bed in elkaar gezet.

STEVEN: Hij zal wel blijven en van ons profiteren tot hij hoogbejaard is.... zeg Car, heb je wel die maand huur vooruit betaald? Met het geld wat ik op onze rekening heb gezet?

CAROLA: He bah, waarom begin je daar nu over? Kom, we gaan testen of ik het bed goed in elkaar heb gezet. Dat is veel belangrijker!

STEVEN: Dit is ook wel even belangrijk. Het was de enige strikte voorwaarde van die Hensen. Dat er een maand huur vooruit betaald zou worden.

CAROLA: Niet zo zeuren lieverd, je kunt mij vertrouwen, dat weet je toch? Kom nou maar.

STEVEN: Ik kan je met alles vertrouwen, behalve met geld. Zeg op. Heb je het overgemaakt, zoals we hadden afgesproken?

CAROLA: Dat doe ik morgen meteen.

STEVEN: Jezus, ik had het kunnen weten. Je hebt er zeker weer kleren van gekocht! Je hebt al kasten vol!

CAROLA: Nou overdrijf je wel een beetje hoor. Kastenvol, was dat maar waar!

STEVEN: Verdomme Car, nou hebben we een goed dak boven ons hoofd, ga je dat weer op het spel zetten! Hebben we nog niet genoeg schulden?

CAROLA: Het was sale bij Look for Less.nl! En het kan in termijnen!

STEVEN *(hoofdschuddend):* Jij hebt gewoon hulp nodig. Je bent echt koopverslaafd, weet je dat? Koopverslaafd! Ik heb honger. Is er ook iets te eten in dit huis?

CAROLA *(slaat haar armen om zijn hals):* Het is dus echt zo, de liefde van de man gaat door de maag.....je krijgt zo eten lieverd, maar eerst.....de slaapkamer! *(trekt hem aan de hand mee richting AF.)*

STEVEN: Jezus Carola.....

CAROLA EN STEVEN AF

DAVE *(nadenkend voor zich uit):* Carola!.....natuurlijk! *(in zichzelf grinnikend)* dat ik jou ooit nog terug zou zien..... ongelooflijk.

DAVE AF

EINDE SCÈNE 3

SCÈNE 4

(Het toneel is even leeg.)

MICHIEL RECHTS OP, ASHLEY RECHTS OP

MICHIEL *(in zijn hand heeft hij Carola's mobiel)*: Nu gauw eens even kijken op mijn moeders mobieltje.

ASHLEY: Ik weet het niet het is wel strafbaar hoor, zou je dat nou wel doen?

MICHIEL: Eens even kijken..... haar wachtwoord.... oh ja..... Steefstandje69.

ASHLEY: Als ze erachter komen dan....

MICHIEL *(snel bezig met mobieltje)*: Carmen heet die vriendin die schoonmaakt bij die lui.... even kijken.....contacten..... ja hier heb ik haar.

ASHLEY: Vindt ze het niet raar dat Carola haar appt om naar het telefoonnummer van meneer Hensen te vragen?

MICHIEL: Nee dat vindt ze niet raar! Die lui zijn onze huisbazen, vergeet dat niet hè..... *(is druk aan het typen)*..... zo, app verzonden. Nu maar hopen dat ze snel antwoordt, die Carmen, voordat onze konijnen klaar zijn in de slaapkamer *(gaat op het bankje zitten.)*

ASHLEY: Michiel, ik weet niet of dit wel verstandig....

MICHIEL: Hou nou eens even je klep! Je hebt nog niks anders gedaan dan zitten piepen. We gaan iemand dolblij maken! Die vent wordt dolblij als hij hoort dat hij pappie is. Van een zoon nog wel. En pappie gaat ons helpen, want pappie zit goed in de slappe was.

ASHLEY: Maar het klopt niet. Als ze erachter komen dan.....

MICHIEL: Ash, vertrouw me. Jij wil toch zo graag met mij samenwonen? Hoe komen wij ooit aan een mooi flatje? Wij kunnen niks betalen. Ik ga dit professioneel aanpakken. We gaan dit precies volgens het boekje doen. Jij gaat hem bellen namens die DNA Databank en jij gaat hem zeggen dat er een match is gevonden.

ASHLEY *(paniek)*: Wie?..... Ik? Maar, ik.....

MICHIEL: Ja jij. Jij bent de hulpverlener van de landelijke DNA Databank.

ASHLEY: Oh nee dat kan ik niet, ik.....

MICHIEL: Rustig, dat kun jij best. Ik ga de tekst die je moet zeggen helemaal uittypen. Jij hebt een goede telefoonstem *(het mobieltje in zijn hand piept. Michiel leest)* Ach kijk, Carmen heeft het nummer al geappt. Dat is mooi *(zoekt in broekzak)*..... waar is mijn mobiel?

ASHLEY: Die ligt op je kamer... maar Michiel, ik heb telefoonangst!

MICHIEL: Een mooie manier om erover heen te komen.

ASHLEY: Michiel.....ik.....

MICHIEL: Discussie gesloten. *(het is even stil)*.... Nou, wat dacht je ervan?

ASHLEY: Wat?..... Waarvan?

MICHIEL: Moet ik dan alles voorkauwen. Haal mijn mobiel, en vlug een beetje! *(Ashley springt overeind)*

ASHLEY AF

MICHIEL: Zò ontzettend traag van begrip..... doodmoe word je ervan. nou..... waar blijft ze nou!..... zo ver weg is mijn slaapkamer niet!

ASHLEY OP

ASHLEY: *(geeft mobiel)* Hier! Ik schrok net wel even, het leek alsof het plafond naar beneden kwam.

MICHIEL *(diepe zucht, pakt mobiel aan en neemt het nummer over)* Nu even dit gesprekje verwijderen.....zo, sporen gewist. *(hij luistert even richting het huisje)* Ik hoor niks meer....net op tijd, de konijnen zijn klaar.

ASHLEY: Wat? Konijnen?

MICHIEL *(overhandigt Ashley het mobieltje):* Leg dit ding van mijn moeder maar snel terug op de keukentafel, en breng dan meteen een biertje mee.

ASHLEY: Ja is goed..... oh nee, ik kon straks al geen bier meer vinden Michiel, volgens mij is het op. Maar..... konijnen?

MICHIEL: Mobieltje Ashley, snel!

ASHLEY AF

MICHIEL: Eindelijk is het lot ons een keer gunstig gezind. Het werd wel eens tijd. Pappie Hensen, je wordt vader!

Licht fade out.

EINDE SCÈNE 4

SCÈNE 5

(Het toneel is leeg. De campingstoeltjes en koelbox zijn weg. Rechts van de schutting is niets veranderd. Een stem kondigt aan: "Een paar weken later".)

ARNOUD OP

ARNOUD *(al telefonerend met campingstoeltje en krant onder de arm)*: Ja, dat is goed jongen. Ja..... vertel het nou maar tegen je moeder..... ja ik snap dat je het moeilijk vindt, zulke dingen zijn ook moeilijk, maar ze moet het toch weten uiteindelijk..... snel?..... Hoezo snel, we hebben al een paar weken contact..... oké, we spreken elkaar nog..... ja.....tot gauw..... en niet over in zitten hè..... je moeder snapt het heus wel, dat je op zoek bent gegaan naar je biologische vader..... dag jongen, dag. *(Hangt op, klapt stoeltje uit en gaat zitten, vouwt de krant open)* Wat is het toch een goeie jongen, die Michiel. Zo gevoelig. Wil zijn moeder geen pijn doen. Altijd eerst aan anderen denken..... zo herkenbaar.

(Het toneel is even leeg, Arnoud leest rustig de krant.)

SABINE OP *(Ze is gekleed in een zomerse jurk of rok en heeft een notitieblok en een pen in haar hand.)*

SABINE: Lieverd! *(Arnoud schrikt en krimpt een beetje in elkaar)* Ik had het kunnen weten, dat je hier zat!

ARNOUD: Je laat me schrikken, wil je me niet zo besluipen alsjeblieft *(leest verder in de krant)*.

SABINE: Sorry Arnoud, dat was niet mijn bedoeling. Maar ik wilde het nog even met je hebben over die uitnodiging voor dat diner volgende week zaterdagavond.

ARNOUD: Wat is daarmee?

SABINE: Ik eh.... weet Machteld daarvan?

ARNOUD *(laat de krant zakken)*: Wat maakt dat uit? Ik heb jou gevraagd om de uitnodigingen te verzorgen, dat wil je toch wel voor mij doen?

SABINE: Ja natuurlijk lieverd, maar..... ik.... Ik twijfel of ik je wel goed begrepen heb.

ARNOUD: Wat begrijp je niet? Ik wil eens een keer een gezellig diner organiseren voor mijn naasten, de mensen die mij dierbaar zijn.

SABINE: Hoor ik daar ook bij..... Arnoud? *(wappert met notitieblok om zich heen om insecten weg te jagen.)*

ARNOUD: Dit meen je niet hè Sabine..... natuurlijk hoor jij daar ook bij! De catering is al geregeld en ik heb Carmen gevraagd om te komen uitserveren.

SABINE *(opgetogen)*: Dankjewel! Dat vind ik fijn..... dat ik bij de mensen hoor die jou dierbaar zijn.....oh *(slaakt een gillette en zwaait met haar arm)* getverderrie! Een wesp!

ARNOUD *(ongemakkelijk)*: Ja.... Nou ja..... je werkt hier al zoveel jaren.... Ik zou jou niet over kunnen slaan.

SABINE (*teleurgesteld*): Oh...nee....

ARNOUD: Zeg, ik zou even de krant willen lezen Sabine, vind je dat goed? (*slaat de krant weer open*)

SABINE: Ja natuurlijk lieverd. (*blijft schichtig om zich heen kijken naar de wesp*). Maar ik heb nog één vraag. Ik moet uitnodigen (*leest voor van blocnote*) Dave, Vlinder..... Michiel Dijkhof, Carola Dijkhof, Steven Stalwijk en Ashley Prinsen. Klopt dat?

ARNOUD (*vanachter de krant*): Ja, dat klopt helemaal.

SABINE (*na korte pauze*): Maar..... wie zijn dat? Heb je een adres van die mensen?

ARNOUD: Dat zijn de huurders van het huisje hiernaast.

SABINE: De huurders van het huisje?.... Nodig je die uit voor een diner? Black Tie nog wel! Wat vindt Machteld daarvan?

ARNOUD (*nu echt geïrriteerd, krant omlaag*): Dat weet ik niet, maar dat maakt niet uit, ik vertel het haar wel. Heb je er een probleem mee dat ik die mensen uitnodig?

SABINE: Nee, nee natuurlijk niet. Ik moet er vanmiddag toch naartoe om het over de huur te hebben, dan zal ik de uitnodiging meteen meenemen.

ARNOUD (*krant omhoog*): Mooi zo..... (*krant omlaag*) Ach.... ik kan je eigenlijk net zo goed vertellen waarom ik ze uitnodig, Sabine. Michiel, een van de bewoners van het huisje, is mijn zoon.

SABINE: Wat?..... je..... je zoon?

ARNOUD: Ja. Ik was vroeger in mijn studententijd anonieme zaaddonor en de landelijke DNA databank heeft ons bij elkaar gebracht.

SABINE (*even sprakeloos*): Echt waar?

ARNOUD: Ja..... geweldig hè!

SABINE: Inderdaad..... wat fijn voor je.

ARNOUD: Ja ik ben ook heel blij. Daarom wil ik ook kennis maken met zijn familie en ze uitnodigen voor een feestelijk diner.

SABINE: Nou wat leuk zeg! Laat me je feliciteren lieverd! (*omhelst hem enthousiast en geeft hem drie zoenen.*)

ARNOUD (*schraapt zijn keel*) Eh goed..... nu wil ik even rustig de krant lezen Sabine (*krant omhoog*).

SABINE (*aarzelt even, slaakt dan een harde gil en grijpt naar haar dijbeen*): Ik ben gestoken! (*ze kermt van de pijn*) Oooooh.... dat was die wesp Arnoud! Oh god wat een pijn!..... Dat moet uitgezogen worden!

ARNOUD (*geschrokken*): W....wat?

SABINE (*paniekerig*): Kom, snel, je moet het gif eruit zuigen! Oooooh! (*tilt rok op en gaat dicht voor Arnouds stoel staan*) Snel! Misschien ben ik wel allergisch en ga ik dood!..... Ik weet het niet!..... Ik ben nog nooit eerder gestoken door een wesp!Toe! (*ze grist de krant uit zijn handen en duwt zijn hoofd tegen haar dij terwijl ze jammert van pijn.*)

MACHTELD OP (*tijdens de voorgaande scène. Zij is een imposante, statige verschijning met een afstandelijke en kille uitstraling. Chic gekleed. Ze kijkt het gebeuren even aan.*)

MACHTELD (*kalm en hautain*): Wat is dit hier voor circus? (*Sabine kijkt geschrokken om fatsoeneert snel haar kleding.*)

ARNOUD (*heel opgelucht*): Machteld, ze....ze is net gestoken door een wesp! Ik moet het uitzuigen!...Maar ik weet niet hoe!.....

MACHTELD: Dat weet ik wel. Laat maar eens kijken. Rok omhoog Sabine. (*zet leesbril op die ze aan een koord om haar nek heeft*).

(*ARNOLD pakt de krant van de grond en verbergt zich er snel achter.*)

SABINE: Nou..... het valt denk ik wel mee..... ik....

MACHTELD (*bevelend*): Rok omhoog!

SABINE: Nou, het trekt al een beetje weg..... (*Machteld kijkt haar dringend aan. Sabine tilt met duidelijke tegenzin langzaam haar rok op.*)

MACHTELD: (*inspecteert Sabine's dij zeer nauwkeurig.*) Welnee, niks aan de hand Sabine, ik zie niks. Je bent niet gestoken. (*duwt rok naar beneden en kijkt op haar horloge*) Je zou de mail van Charles Lewis voor twaalf uur beantwoorden, hij wacht erop. Heb je dat al gedaan?

SABINE: Eh nee, nog niet, daar ben ik nog niet aan.....

MACHTELD: Dan heb je nog precies twee minuten en..... vijftien seconden.

SABINE: Ik.... ik ga nu meteen Machteld. (*richting AF*)

MACHTELD: Trouwens, ik heb je verslag van de vergadering gisteravond nagekeken. Er zaten maar liefst VIER spelfouten in. (*Sabine verstijft even*) Vergeet niet dat aan te passen voor je het rondstuurt.

SABINE: Ja Machteld.

SABINE AF

MACHTELD: Wat zit jij hier te doen?

ARNOUD: Ik probeer rustig de krant te lezen, zoals je ziet.

MACHTELD: Dat zie ik inderdaad. Maar waarom moet dat hier, tussen de struiken?

ARNOUD (*vouwt zuchtend de krant op*): Ach, het heeft nu toch geen zin meer. Iedereen weet het inmiddels al. Ik probeer af en toe te ontkomen aan de camera's en aan jullie allemaal. Ik wil gewoon weleens rustig de krant lezen zonder mekkerende stiefdochters en hysterische secretaresses om me heen!

MACHTELD: Niet de zielepiet uithangen Arnoud. Je hebt een enorme villa met twaalf kamers tot je beschikking, maar jij prefereert de bosjes.

ARNOUD: Ja, dat heb je goed gezien en nu ik je toch spreek, ik heb iets leuks bedacht met mijn zoon Michiel.

MACHTELD: Oh?

ARNOUD: Ja, ik wil hem en zijn familie volgende week uitnodigen voor een kennismakingsdiner, hier, bij ons.

MACHTELD: Een kennismakingsdiner met zijn familie? Waar is dat in vredesnaam goed voor?

ARNOUD: Nou, ik vind het belangrijk om te weten wie mijn zoon heeft opgevoed, hoe zijn jeugd was etcetera. Het zijn vast nette mensen, want het is zo'n leuke vent Machteld, echt waar! (*enthousiast*) Ik herken zoveel van mezelf in hem! Het is een gevoelige jongen..... en we hebben dezelfde smaak. Hij lust ook geen witlof..... en hij is ook allergisch voor noten, wist je dat?

MACHTELD (*verveeld*): Ja, dat heb je al verteld. Je praat nergens anders over.

ARNOUD: Dat snap je toch wel! Jij bent toch ook moeder! (*zijn mobiel gaat, Arnoud neemt op.*) Dag Dave.....wat?.....De poort wil niet open? Ja, soms werkt die intercom niet goed, wacht even... ik kom eraan, momentje! Wacht hier even Machteld, ik ben zo terug, dan hebben we het er nog over.

ARNOUD AF

MACHTELD (*gaat zitten in campingstoel en kijkt hoofdschuddend rond*): Onbegrijpelijk. Een volwassen man die in de bosjes de krant gaat zitten lezen. Waar zit zijn verstand?

CAROLA RECHTS OP

CAROLA (*krijsend*): Michiel!..... Michie-hiel! Waar zit je, lamzak! Jij hebt weer aan mijn laptop gezeten. Hij loopt weer vast verdomme! Waar ben je! Ik zit middenin een bestelling bij Zalando!..... klotezooi!

CAROLA AF

MACHTELD: De perfecte zoon.....

(*Machteld pakt haar mobiel en gaat daarmee bezig.*)

CAROLA OP

CAROLA (*woedend, met in haar armen een enorme berg vuil wasgoed die ze in de tuin neer gooit*) En was die vuile gore onderbroeken en t-shirts zelf maar! Ik ben het zat om overal over jouw troep te struikelen!

CAROLA AF

MACHTELD: De perfecte familie.....

VLINDER OP

VLINDER: Ik..... (*ziet Machteld en schrikt*) mam..... wat doe jij hier?

MACHTELD: Jij wist hiervan? Van deze verstop plek?

VLINDER: Ik was op zoek naar Sabine..... Maar..... ja, ik wist hiervan. Logisch toch? Dat hij zich voor jou verstoppt. Dat doen we allemaal..... maar nu ik je toch zie, ik heb nieuws voor je mam..... Je wordt oma. Van een kleinzoon.

(Het is even stil.)

MACHTELD (*verbijsterd, staat op*): Wat?

VLINDER: Ja. Ben je niet blij?

MACHTELD: Blij? Ik.... Ik sta versteld. Waar slaat dit op? Het is toch uit met die Rogier?

VLINDER: Rogier heeft er niks mee te maken.

MACHTELD: Maar..... van wie is het dan? Hoe heeft dit kunnen gebeuren, wat ben je toch onverantwoordelijk!

VLINDER (*sarcastisch*): Ik ben blij dat je zo enthousiast bent, maar ik had ook niet anders verwacht. Het wordt een huis vol kinderen hè mama? Arnoud is vader geworden, ik word moeder, jij wordt oma. Alles wordt anders!

MACHTELD: Je gaat het toch niet houden zeker. Je bent helemaal niet stabiel genoeg om een kind groot te brengen. Je bent zelf nog een kind.

VLINDER (*ingehouden woede*): Het zal je waarschijnlijk verbazen, maar dat is nu precies wat ik wel ga doen. Stabiel of niet, ik zal er altijd zijn voor mijn kleine! Dit kind krijgt een moeder die er wél is als hij uit school komt. Die wél luistert naar zijn verhalen en hem elke avond onderstopt met een dikke knuffel!

MACHTELD (*zucht diep*): Ik moet nu weg. We zetten dit gesprek voort op een ander moment. Maar je hebt geen idee wat er bij komt kijken. Welke verantwoordelijkheid je op je hals haalt. (*loopt richting AF*)

VLINDER: Ja loop maar weer weg! Voor jou zijn er altijd dingen die voorgaan. Die belangrijker zijn. Altijd!..... Maar IK ga het anders doen! Ik zet mijn kind op de eerste plaats!

MACHTELD: We praten vanavond verder. Als je weer kalm bent. Het is misschien nog niet te laat voor een abortus.

VLINDER (*nu echt woedend*): Abortus!! Er komt geen abortus mam!

MACHTELD (*minachtend*): Waar wil je van leven kind? Je kunt niet eens voor jezelf zorgen. Je hebt nog geen dag in je leven gewerkt.

VLINDER: Ik kan heel goed voor mezelf zorgen!!

MACHTELD: Je hebt geen idee waar je het over hebt. Ik wil je alleen maar tegen jezelf in bescherming nemen. We praten vanavond verder.

MACHTELD AF

VLINDER (*tranen van woede*): Ik haat je!..... Luister maar niet naar oma, jochie, ze is een heks. (*legt hand op haar buik*) Er overkomt jou niks..... wij redden het wel samen!

MICHEL RECHTS OP (*vanaf de zijkant. Hij kijkt om zich heen naar het wasgoed wat her en der ligt.*)

MICHIEL (*in de telefoon*): Stop nou met zeuren Ash, het gaat allemaal volgens plan.... Die vent is hartstikke blij met mij als zoon!

(*Vlinder kijkt op en luistert.*)

MICHIEL: Nee echt!..... Nee, daar komt hij niet achter! Hij vertrouwt mij helemaal..... Luister, ik heb hem vorige keer verteld dat wij samen op zoek zijn naar woonruimte en dat het heel moeilijk is om iets te vinden.....ja!..... Nou, hij zei dat hij ons wel wilde helpen..... Ja, echt waar. Dat is toch fantastisch of niet soms!..... Die kerel heeft geld als water (*richting AF*)..... en we kennen elkaar nog maar net, moet je nagaan wat hij verder allemaal nog voor ons kan doen. Het is een goeie vent. Ik zal je zeggen..... ik wou dat hij écht mijn vader was!..... Dag Ash! (*hij bergt mobieltje op en brult woest*).....Ma! Wat doen mijn spullen hier allemaal buiten! Ben je gek geworden! Straks gaat het regenen!

MICHIEL AF

VLINDER (*zachtjes voor zich uit*): Ik wou dat hij echt mijn vader was?

ARNOUD EN DAVE OP

ARNOUD: Nou jij weer hier. Het is niet te geloven!

DAVE (*enthousiast*): Vlindertje! Wat leuk je weer te zien!..... (*andere toon*) Wat zie ik..... heb je gehuild?

VLINDER: Ach niks, ik ben al weg. (*gaat richting AF, maar Dave grijpt haar arm.*)

DAVE: Niet zo snel. Wat is er gebeurd?

ARNOUD: Machteld was hier net ook, dat is wat er is gebeurd.

VLINDER (*rukt zich los*): Laat me met rust! Gaan jullie maar weer lekker in de bosjes spelen! Wegkruipen voor mijn moeder als twee bange muisjes, nou, mij maakt ze niet bang, als je dat maar weet! Ik krijg haar nog wel!

VLINDER AF

ARNOUD: Wat is het toch gezellig sinds zij weer terug is.... nou, deze plek heeft ook geen zin meer. Iedereen weet er al van. Kom, we gaan dan maar naar de biljartkamer.

DAVE: Zeg, heb ik het nou goed begrepen dat die Michiel de zoon is van de lui die hier achter die schutting wonen? (*loopt naar de schutting en gluurt door het gat.*)

ARNOUD (*glunderend*): Ja! Toevallig hè! Mijn eigen zoon, die gewoon op een steenworp afstand woont! Maar nog niet zo lang, hoor, ze zijn hier pas komen wonen.

DAVE: Ik zie nu niemand.

ARNOUD: Het heeft zo moeten zijn, ongelooflijk hoe het leven soms loopt. Ik ben zo blij!

DAVE: Maar Arnoud..... even serieus, ik wil geen spelbreker zijn, maar dit is wel héél toevallig, vind je niet?

ARNOUD (*is even stil*): Ik begrijp het niet. Wat wil je daarmee zeggen? Het is helemaal officieel gegaan hoor.

DAVE (*nadrukkelijk*): Ik wil alleen maar zeggen, geluid wordt niet tegengehouden door zo'n schuttinkje.

ARNOUD (*haalt schouders op*): Ja en?

DAVE: Wie zegt dat je niet afgeluisterd bent hier? We zaten hier toen je mij vertelde van je donorschap enzo.

ARNOUD: Wat probeer je nou te zeggen man, dat Michiel ons hier heeft horen praten en dacht, oh dan ga ik zijn zoon wel spelen of zo?

DAVE: Precies!

ARNOUD: Schei uit! Dat kan helemaal niet. Ik ben gebeld door een dame van de KID-DNA Databank, er was een matchingspercentage van 99,98 procent. Weet je hoe hoog dat is! Nou die dame heeft ook met Michiel contact opgenomen en een afspraak met zijn drieën geregeld, volgens protocol.

DAVE: Dus er was iemand bij van die organisatie?

ARNOUD: Ze belde op het allerlaatste moment af omdat ze ziek was. Michiel en ik hebben toen besloten het toch door te laten gaan. We waren toch al in het ziekenhuis.

DAVE: Hmmmm..... in het ziekenhuis?

ARNOUD: Ja man, allemaal precies volgens de regels. Die afspraak was door de Databank geregeld. Het gaat allemaal heel zorgvuldig met een hulpverlener van hun erbij.

DAVE: Maar ze was er dus niet bij. Want ze was ziek.

ARNOUD (*wordt nu echt boos*): Ongelooflijk, hou eens op Columbo! Ik weet 100 procent zeker dat Michiel gewoon mijn zoon is!

DAVE: Oké rustig maar. Ik vind het gewoon heel toevallig, dat is alles, je kunt niet voorzichtig genoeg zijn. We gaan naar de biljartkamer.

ARNOUD: Het lijkt wel of niemand gewoon blij voor mij kan zijn.

DAVE: Jawel joh, natuurlijk ben ik blij voor je, maar ik zou alleen niet willen dat je genaaid wordt. Wanneer krijg ik hem een keer te zien?

ARNOUD: Nou, je krijgt binnenkort een uitnodiging voor een kennismakingsdiner. Ik heb zijn hele familie ook uitgenodigd, omdat ik die ook wil leren kennen.

DAVE: De hele familie nog wel! Nou, ik ben benieuwd. Ze mogen wel blij zijn met jou in hun familie. Ze hebben het niet zo breed denk ik?

ARNOUD: Nee, dat klopt. Michiel en zijn vriendin willen al heel lang een eigen woonruimte, maar het lukt ze maar niet om iets te vinden. Voor een huurhuis hebben ze te weinig punten opgebouwd en een koopwoning gaat sowieso niet lukken..... (*vertrouwelijk*) Weet je..... ik denk erover om Michiel voor zijn verjaardag te verrassen en hem een handje te helpen.

DAVE: Zozo, dat gaat snel.

ARNOUD: Wat?

DAVE: Niks.

ARNOUD (*pakt stoel en krant*): Kom, ik heb zin in koffie (*loopt richting AF*).

DAVE (*volgt hem*): Zeg, ik heb nog een laatste vraag. Waar was dat gesprek in het ziekenhuis? In een vergaderkamer?

ARNOUD (*zucht*): Nee, het was gewoon in de ontvangsthal. Hou je er nou over op?

ARNOUD AF

DAVE (*met een blik naar de schutting*): Slimme jongen.

DAVE AF

EINDE SCÈNE 5

SCÈNE 6

(Het toneel is even leeg.)

SABINE RECHTS OP *(vanaf de zijkant)*

SABINE: Hallo? *(kijkt om zich heen naar het wasgoed)* Wat een bende. *(klopt op de achterdeur)* Hallo?.....

STEVEN OP

SABINE: Dag, sorry dat ik zomaar achterom kom, maar de bel bij de voordeur doet het niet.

STEVEN: *(is nog bezig zijn gulp dicht te ritsen)* Dag. De bel is inderdaad kapot.

SABINE: *(twijfelt zichtbaar, maar steekt dan toch haar hand uit)*. Ik ben Sabine Bronsbergen en ik werk voor de familie Hensen. Bent u de hoofdbewoner hier?

STEVEN: Nee, dat is mijn vriendin. *(brult achter zich)* Ca-ar! Er is bezoek!

CAROLA OP

CAROLA: *(stopt haar blouse in haar rok en fatsoeneert haar kapsel)* Niet zo gillen lieverd, ik ben er al.

SABINE: Mevrouw Dijkhof?

CAROLA: Klopt ja.

SABINE: Ik ben Sabine Bronsbergen, personal assistent van Machteld Hensen *(handen schudden)*. Kan ik u even spreken?

CAROLA: Natuurlijk. Wilt u even binnen komen?

SABINE: Dat is niet persé nodig, het duurt niet lang.

CAROLA: Gaat u dan even hier zitten *(wijst naar het bankje)*.

SABINE: Dank u *(gaat zitten)*. Het gaat over de betaling van de huur. Wij hebben de maand huur borg én de huur van de huidige maand nog niet ontvangen.

CAROLA: Niet?

STEVEN *(snel)*: Kan ik u misschien iets te drinken aanbieden mevrouw? Koffie of iets anders?

SABINE: Nee dank u.

CAROLA: Ik snap het niet. Ik heb het geld gewoon overgemaakt.

SABINE: Dat is dan vreemd, er is niets bij ons binnen gekomen.

STEVEN: Heb je wel het goede rekeningnummer gebruikt Car? *(tegen Sabine)* Ze heeft eigenlijk een leesbril nodig, maar die gebruikt ze nooit. IJdel hè, u weet hoe vrouwen zijn.

CAROLA: Steven! Ik heb helemaal geen!..... ja, ik denk dat dat misschien gebeurd is, ja, jeetje..... wat vervelend zeg. Ik zal het gelijk nakijken.

SABINE: (*pakt een kaartje uit haar tas*) Hier heeft u nogmaals de gegevens. Als het geld voor het eind van de maand niet overgemaakt is, zijn we genoodzaakt extra kosten in rekening te brengen, dat begrijpt u.

CAROLA (*pakt kaartje aan*): Ja, ja, zeker begrijpen we dat hè Steef. Ik ga het zometeen gelijk regelen, daar kunt u van op aan.

SABINE (*staat op*): Mooi.

MICHIEL OP

SABINE: Ach kijk, is dat de zoon des huizes?

CAROLA: Jazeker mevrouw. Michiel, dit is mevrouw Bronsbergen van hiernaast.

MICHIEL: Hallo. (*ze schudden handen*).

SABINE: Leuk kennis met je te maken Michiel. Ik heb nog iets voor jullie. (*haalt envelop uit haar tas en geeft die aan Michiel*). Het is een uitnodiging voor een kennismakingsdiner met de familie Hensen volgende week zaterdagavond.

MICHIEL: Uitnodiging? Voor wie?

SABINE: Voor jullie allemaal.

CAROLA: Oh wat leuk! Wat super leuk! Wat een eer, zeg!

MICHIEL: Heel erg bedankt voor de uitnodiging, we zullen kijken of we kunnen.

CAROLA: Doe niet zo gek Michiel. Natuurlijk kunnen we. Steven heeft toevallig ook vrij, toch?

STEVEN: Ik ben volgend weekend vrij ja.

SABINE: Je vader zou het wel jammer vinden als je niet kunt Michiel. (*bestudeert zijn gezicht*) Gut, je lijkt echt wel op hem. Dezelfde oogopslag, en de kin ook wel een beetje.

CAROLA: Wat?

MICHIEL (*snel*): Ik laat het nog wel weten. Waarschijnlijk kunnen we wel. Bedankt voor de uitnodiging in ieder geval.

CAROLA: Wat zei u net.....

MICHIEL: (*onderbreekt Carola, steekt hand uit naar Sabine*) Dag mevrouw Bronsbergen, het was heel leuk om eh kennis met u te maken. U hoort nog van ons, ik....eh....ik laat het u nog weten. (*leidt haar snel mee richting AF rechts voor*) Echt tof van u in ieder geval om de uitnodiging persoonlijk te komen afgeven. Heel tof. Dank u wel voor de moeite.

SABINE: Oh dat was geen moeite hoor. Nou ik hoop u allen volgende week zaterdagavond te treffen. Tot dan. Je hoeft niet helemaal mee te lopen hoor Michiel....

MICHIEL: Dat doe ik met plezier mevrouw.

SABINE: Zeg maar gewoon Sabine hoor.

MICHIEL: Prima. Dag Sabine. *(blijft rechts staan, klaar om AF te gaan.)*

SABINE AF

CAROLA: Michiel! Wat zei ze nou net?

MICHIEL: Zeg ma, ik ga. ik heb met Ashley afgesproken, we gaan een hapje eten in de stad, Je ziet me wel weer verschijnen straks.

CAROLA: Die vrouw had het over je vader!

MICHIEL: Ik weet het niet, ma, maar het kan wel laat worden en.... *(draait zich om en wil AF)*

STEVEN *(houdt hem tegen):* Wacht eens even, niet zo snel mannetje. Luister naar je moeder als ze je iets vraagt!

MICHIEL: Blijf van me af man!

CAROLA: Leg eens uit waar ze het over had Michiel. Hoezo lijk je op je vader, waar heeft ze het over? Je vader is hier niet! Het laatste wat ik daarvan weet is dat hij in Zeeland zat, vijftientig jaar terug. *(jaren aanpassen aan Michiels leeftijd.)*

STEVEN: En hoezo krijgen wij eigenlijk een uitnodiging van die chique lui? Een diner nog wel! Er klopt iets niet Car. Die etter is weer iets aan het uitvreten, let op mijn woorden!

CAROLA: Vertel op Michiel!

MICHIEL *(diepe zucht):* Ach, ik hoorde die kerel hier achter de schutting praten en toen kwam ik op een idee.

STEVEN: Laat die envelop eens zien. *(pakt de envelop af en maakt hem open)*

CAROLA: Wat voor idee? Ik waarschuw je, als we hierdoor in de problemen komen dan....!

MICHIEL: Problemen? Nee joh, integendeel! Die kerel denkt dat ik zijn zoon ben en hij vertoetelt me nu al. Hij gaat een huis voor Ashley en mij kopen.

CAROLA: Wat? Waarom! Hoe komt hij erbij? Wat heb je gedaan! Als we straks weer de politie op ons dak krijgen vanwege zo'n geintje van jou....!

STEVEN: Even rustig Car. *(wappert met envelop)* Dit ziet er allemaal wel menens uit en een huis krijgen is ook niet niks. Dat is zelfs heel erg mooi. Vertel op hoe dit zit.

MICHIEL: Dat probeer ik, maar jullie doen zo hysterisch. Luister, ik hoorde die kerel van hiernaast praten over dat hij vroeger een anonieme spermadonor was en dat hij nu op zoek is naar zijn kinderen. Dat hij die zo graag wil ontmoeten en dat hij zo benieuwd is en zo.

CAROLA: Oh en toen dacht jij ik zal hem wel even aan een zoon helpen!

MICHIEL: Ik heb het professioneel aangepakt ma. Ik heb uitgezocht hoe die dingen precies werken en hoe die procedures gaan. En het is gelukt! Hij is er helemaal van overtuigd dat ik zijn zoon ben! Ma, hij gaat ons echt een huis geven!

CAROLA: Ik vind het niet goed Michiel. Het is bedrog. Oplichting. Jij hebt al een vader. Als het uitkomt dan.....!

MICHIEL (*wordt steeds bozer*): Hoe moet het uitkomen dan? Ga jij het hem vertellen?..... En wie is mijn echte vader eigenlijk? Waar is die? Ik heb nog nooit iets van die vent gehoord of gezien!.... Ik kan wel een aardige, rijke en vrijgevege vader gebruiken!

STEVEN: Ik vind het eigenlijk wel een goed idee Car. Anders gaat hij nooit het huis uit. Besef je wel hoe rijk die lui zijn? Ze staan zowat bovenaan in de Quote top honderd.

CAROLA: Nee, ik vind het niet kunnen! Echt niet! Dan zou ik vroeger naar de spermabank moeten zijn gegaan om..... nee! En dan moet ik daarover gaan zitten liegen op dat etentje volgende week! Ik ga er niet heen, ik zal wel afbellen. Ik wil dit niet Michiel (*loopt richting AF*)

MICHIEL: Jij gaat het niet voor mij verpesten ma!

CAROLA: Het spijt me Michiel maar dit gaat echt veel te ver. Ik doe hier niet aan mee! Jammer van het diner, maar het is niet anders.

CAROLA AF

(*Steven en Michiel kijken elkaar aan.*)

STEVEN (*brult*): Carola!

CAROLA (*van achter*): Wat?

STEVEN: Kom 's!

CAROLA (*van achter*): Nee! Je kunt me toch niet overhalen!

STEVEN: Kom 's! Ik moet je wat laten zien.

CAROLA OP

CAROLA: Wat nou! Ik doe het niet, zeg ik toch!

STEVEN: Wat is Black Tie?

CAROLA: Wat klets je nou weer, ik

STEVEN (*wappert met de uitnodiging*): Dat staat hier. Kledingvoorschrift voor het diner is Black Tie.

(*Michiel pakt zijn mobieltje en typt wat in.*)

CAROLA (*grist de uitnodiging uit zijn hand*): Laat zien!

MICHIEL (*leest voor vanaf mobiel*): Dames dragen bij een Black Tie dresscode een lange avondjurk. Heren dragen een zwarte smoking, inclusief een zwarte strik. Onder het kostuum een wit overhemd.

STEVEN (*slaat arm om Carola heen*): Ik denk dat zo'n lange avondjurk jou heel mooi zal staan Car..... wat denk jij?

MICHIEL: Dat denk ik ook ma. En dit zal niet het enige dineetje zijn. Onze nieuwe familie heeft vast heel vaak van dat soort feestjes, waarbij je zo'n mooie jurk aan kan. Zo'n galajurk.

(er valt een afwachtende stilte.)

CAROLA (*maakt zich los van Steven*): Als jullie me zoeken, ik zit op de laptop. (*richting AF*) Ik hoop dat de levertijd niet te lang is van dit soort jurken. Het is kleding tiendaagse bij Wehkamp. Ik bestel er meteen twee.

CAROLA AF

MICHIEL: Pfff dat scheelde niet veel, zeg.

STEVEN: Ik heb je gematst jongen. Ik weet precies hoe ik haar over moet halen. Daar staat natuurlijk wel wat tegenover. Ik help jou en jij helpt mij.

MICHIEL: Dat had je gedroomd kerel. Zoek zelf maar een suikeroom of suikerpapa. (*richting AF*). Je wilt me alleen maar het huis uit hebben. Ik moet nu weg, tot later. (*Er komt een berichtje binnen op zijn mobiel en hij houdt halt om het te lezen*).

STEVEN: Nog altijd zo egoïstisch als de pest, maar je hebt mij nodig vriend! Anders zal ik zorgen dat je moeder.....

MICHIEL (*leest*): What the.....!

STEVEN: Wat?

MICHIEL: Verdomme wat is dit!

STEVEN: Nee echt Michiel, anders gaat het feest niet door. Dan gaan we niet naar het diner, daar zorg ik hoogstpersoonlijk voor en ik zal tegen je moeder zeggen dat.....

MICHIEL: Hou je waffel eens man!

STEVEN: Let op tegen wie je het hebt ettertje!

MICHIEL: Steven, er is stront aan de knikker! Er komt net een email van anoniem398 at hotmail punt com binnen. Luister (*leest voor*):

"Michiel, ik weet dat je een bedrieger bent die zich voordoet als Arnouds zoon. Je geheim is bij mij veilig, mits je iets voor mij doet. Ik wil dat je Machteld Hensen voorgoed uit de weg ruimt. Hoe je het doet is jouw probleem. Doe je het niet dan zal ik volgende week zaterdagavond aan Arnoud bewijzen dat je een bedrieger bent. Ik weet uit betrouwbare bron dat er bij de landelijke DNA Databank geen match bekend is tussen jullie. Tip: elke avond om 10 uur trekt Machteld baantjes in haar zwembad. Daarna drinkt ze een wijntje op het terras achter het huis. Alleen."

MICHIEL: Ok. Hier houdt het voor mij op. Ik ga niemand uit de weg ruimen, nooit! Ik ben verdomme geen moordenaar!

STEVEN: Rustig. Even nadenken. Niet gelijk conclusies trekken en besluiten nemen.

MICHIEL: Oh ja, echt wel! Ik ga niemand vermoorden Steven! Never nooit niet!

STEVEN: Schreeuw niet zo! (*blik naar de schutting en dan naar het huisje*) Moeten ze je horen soms! Laten we even nadenken..... hoe komen ze aan je emailadres trouwens?

MICHIEL: Geen idee man, misschien via het darkweb of zo. Daar kun je aan alles komen.

STEVEN: Wie heeft zo'n hekel aan die Machteld dat hij of zij dit doet? Het moet iemand van heel dichtbij zijn. Misschien wel die troela die straks hier was....

MICHIEL: Het kan me niet schelen, ik ken die hele Machteld niet eens. Ik stop ermee!

STEVEN: Denk eens na Michiel, dat kan toch zomaar niet. Arnoud denkt dat je zijn zoon bent. Wat ga je tegen hem zeggen? Dat je gelogen hebt? Dan belt hij de politie, dat geef ik je op een briefje.

MICHIEL (*zakt op het bankje neer*): Dat doet hij dan maar, ik ga niemand vermoorden. Dan maar een taakstraf of gevangenisstraf of wat dan ook!

STEVEN: Misschien is er een andere oplossing. Ik help je wel. Die Machteld is geen lieverdje en heeft een heleboel vijanden, dat is een ding wat zeker is. Als ik je help, wat levert mij dat op?

MICHIEL: Wat? Meen je dat serieus?

STEVEN: Je bent tenslotte mijn stiefzoon. En je zit flink in de nesten jongen.

MICHIEL: Maar hoe..... wat wil je dan doen?

STEVEN: Laat dat maar aan mij over. Wat krijg ik als ik je help?

MICHIEL: Ja.... Weet ik het. Ik kan hem om geld vragen natuurlijk.

STEVEN: Dat lijkt me een goed idee.

MICHIEL: Maar wat wil je dan.... Hoe?

STEVEN: Ik wil al zo lang een Harley Davidson. Ik probeer te sparen, maar ja.... je moeder met dat gat in haar hand.

CAROLA (*roept van achter*): Steven! Ik heb ze besteld! Ze komen volgende week!

STEVEN: Zij mag er sowieso niks van weten, hoor Michiel. Absoluut niet.

MICHIEL: Ik dacht dat ik jou kende....

STEVEN: Hoe bedoel je?

MICHIEL: Niks laat maar. Hoe wil je het gaan doen? Heb je een pistool? Of..... toch niet met een mes hè!

STEVEN: Nee jongen, maak je geen zorgen. Geen troep. Gewoon gebruik maken van de dingen die je toch bij je hebt (*wijst op zijn broekriem en maakt vervolgens wurggebaar bij zijn hals*).

MICHIEL (*ongelovig*): Gadverdamme man!..... nou ja.....ok. (*staat op*) Nou, ik wens je veel succes ermee. Ik ga naar de stad.

STEVEN: Je doet maar. We hebben het er nog wel over wanneer we het gaan doen. Het hoeft niet vanavond om 10 uur. Kan ook morgen, later in de week moet ik werken. Als het maar wel voor volgende week zaterdagavond is.

MICHIEL: We? Jij gaat het toch doen?

STEVEN: Ja, maar jij en Ashley gaan wel mee.

MICHIEL: Wat! Echt niet!..... Ik ga niet mee en Ashley zeker niet!

STEVEN: Zeker wel. Jij leidt haar af en Ashley gaat op de uitkijk. Zo gaan we dat doen.

Licht Fade out

EINDE SCÈNE 6

**Wilt u weten hoe dit verder gaat? Bestel het complete stuk
vrijblijvend ter inzage bij www.toneeluitgeverijgrosfeld.nl**